

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Pesti Központi Kerületi Bíróság (Ungarn) den 20. november 2013 — Martin Meat Kft. mod Simonfay Géza og Ulrich Salburg

(Sag C-586/13)

(2014/C 71/04)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Martin Meat Kft.

Sagsøgte: Simonfay Géza og Ulrich Salburg

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er der tale om »tilrådighedsstillelse af arbejdskraft« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i EU-retten, navnlig i definitionen i henhold til dom af 10. februar 2011, *Vicoplus m.fl.* (forenede sager C-307/09 — C-309/09 ⁽¹⁾), Sml. I, s. 453), når en tjenesteyder påtager sig at forarbejde halve okseslagtekroppe og pakke dem i salgsklar emballage ved hjælp af sine egne arbejdstagere i opdragsgivers slagteri i et lokale, som tjenesteyderen har lejet af opdragsgiver, når tjenesteyderen modtager vederlag pr. kilo forarbejdet kød, hvorved det aftalte vederlag reduceres, såfremt kødet forarbejdes mangelfuldt, henset til den omstændighed, at tjenesteyderen udelukkende udfører tjenesteydelser for den samme opdragsgiver i værtsmedlemsstaten, og at opdragsgiveren udfører kvalitetskontrollen af kødforarbejdningen?
- 2) Finder det grundlæggende princip, som blev fastslået i dommen i sagen *Vicoplus m.fl.*, hvorefter tilrådighedsstillelse af arbejdskraft må undergives restriktioner i den periode, hvor overgangsbestemmelserne vedrørende arbejdskraftens frie bevægelighed i tiltrædelsestraktaterne for de medlemsstater, der tiltrådte Den Europæiske Union den 1. maj 2004, er gældende, også anvendelse på udstationering af arbejdstagere til Østrig inden for rammerne af tilrådighedsstillelse af arbejdskraft, der foretages af en virksomhed, som har hjemsted i en medlemsstat, der er tiltrådt Den Europæiske Union den 1. maj 2004, når denne udstationering foretages i en sektor, der ikke er beskyttet ved tiltrædelsestraktaterne?

⁽¹⁾ Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10.2.2011.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 19. november 2013 — F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

(Sag C-589/13)

(2014/C 71/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

Sagsøgt: Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Wien

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 56 EF (nu artikel 63 TEUF) fortolkes således, at den er til hinder for en ordning vedrørende beskatning af en østrigsk privat fonds kapitalafkast og indtægter fra salget af andele, som kun pålægger denne private fond en skattebyrde i form af en »mellemskat« (Zwischensteuer) for at sikre en indenlandsk engangsbeskatning, i tilfælde af, at modtageren af støtte fra denne private fond på grundlag af en dobbeltbeskatningsoverenskomst opnår fritagelse for den kapitalindkomstskat, der egentlig skulle betales af støtten?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 21. november 2013 — »go fair« Zeitarbeit OHG mod Finanzamt Hamburg-Altona

(Sag C-594/13)

(2014/C 71/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »go fair« Zeitarbeit OHG

Sagsøgt: Finanzamt Hamburg-Altona

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Vedrørende fortolkningen af artikel 132, stk. 1, litra g), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾:

- a) Kan en medlemsstat udøve den skønsbeføjelse, som tillægges den i forbindelse med anerkendelsen som foretagende af almenyttig karakter, på en sådan måde, at den ganske vist anerkender personer, der leverer deres ydelser til social- og plejeforsikringsinstitutioner, men ikke også statsprøvede plejemedarbejdere, der leverer deres ydelser direkte til plejekrævende?
- b) Såfremt statsprøvede plejemedarbejdere skal anerkendes som almenyttigt foretagende: Følger anerkendelsen af et vikarbureau, der stiller statsprøvede plejemedarbejdere til rådighed for anerkendte plejeinstitutioner (modtagende institutioner), af anerkendelsen af det personale, der stilles til rådighed?
- 2) Vedrørende fortolkningen af artikel 134, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem:

Er tilrådighedsstillelsen af statsprøvede plejemedarbejdere med henblik på levering af den modtagende institutions (brugervirksomheds) plejeydelser uomgængelig nødvendig som en transaktion med nær tilknytning til social bistand og social sikring, hvis den modtagende institution ikke kan arbejde uden personale?

(¹) EUT L 347, s. 1.

Appel iværksat den 25. november 2013 af Duravit AG m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 16. september 2013 i sag T-364/10, Duravit AG m.fl. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-609/13 P)

(2014/C 71/07)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Duravit AG, Duravit SA og Duravit BeLux SPRL/BVBA (ved Rechtsanwalt Dr. U. Soltész, LL.M., og Rechtsanwalt C. von Köckritz)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- 1) Dommen, der blev afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 16. september 2013 i sag T-364/10, ophæves, for så vidt som Kommissionen deri blev frifundet.

- 2) Artikel 1, stk. 1, artikel 2 og artikel 3 i Europa-Kommissionens afgørelse K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 i sag COMP/39.092 — Badeværelsesudstyr og -inventar, annulleres i deres helhed i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF, i det omfang de berører appellanterne.
- 3) Subsidiært (til den anden påstand) ophæves eller nedsættes den bøde, der er pålagt appellanterne i den ovennævnte afgørelse, betydeligt.
- 4) Mere subsidiært (til den anden og den tredje påstand) hjemvises sagen til fornyet behandling ved Retten i overensstemmelse med den retlige vurdering i Domstolens dom.
- 5) Under alle omstændigheder tilpligtes Kommissionen at betale appellanternes omkostninger i forbindelse med sagen for Retten og for Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne gør i alt seks anbringender gældende.

For det første har Retten tilsidesat artikel 31 i forordning nr. 1/2003, uskyldsformodningen og retten til en retfærdig rettergang (artikel 47 og 48, stk. 1, sammenholdt med artikel 52, stk. 3, i chartret om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) og EMRK's artikel 6, stk. 1 og 2), fordi den nægtede at efterprøve den anfægtede afgørelse i dens helhed, hvilket appellanterne udtrykkeligt havde anmodet om, fordi den gik ud fra en formodning om rigtighed til fordel for Kommissionens faktiske og retlige konstateringer og fordi den ikke på tilstrækkelig måde udøvede sit eget skøn ved fastsættelsen af bøden.

For det andet har Retten i strid med artikel 263 TEUF tilsidesat appellanternes ret til adgang til effektive retsmidler (chartrets artikel 47, stk.1) og princippet om processuel ligestilling af parterne, idet den har udøvet sin legalitetskontrol på utilstrækkelig måde og overskredet grænserne herfor til skade for appellanterne.

For det tredje har Retten i flere henseender åbenbart og på en måde, der havde betydning for sagens udfald, forvansket sagens akter, og som følge heraf begået retlige fejl og tilsidesat de anerkendte principper for bevisførelsen.